

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Велики Преслав, 25.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря ГЕРГАНА ПЛ. САВОВА
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20223610200056 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба от С. Г. Д. с ЕГН *****, с адрес - гр.***, ул.*****, против Наказателно постановление № НП- ПБЗН-ШН 2-1 от 10.05.2021 г., издадено от Началник на Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ - Велики Преслав към Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - Шумен при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, с което за четири нарушения на чл. 140, т. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи, на жалбоподателя са наложени административни наказания „Глоба“, всяко от които в размер на 200 (двеста) лева на основание чл. 260, ал. 1 от ЗМВР.

С жалбата се моли да бъде отменено издаденото НП като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се че не жалбоподателя е адресат на нарушението, Община Върбица арг. Закона за читалищата. Отрича се извършване на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна. Твърди, че след извършване на проверката, същият е подал Докладна записка вх. № 94-С-91 от 09.03.2020 година до кмета на Община Върбица, за отпускане на необходимите средства от общинския бюджет, което не се е случило. Сочи се невъзможност за изпълнение на предписанията и доколкото на читалището не е преведен пълният размер на отпуснатата от Министерство на културата, чрез общината субсидия извън единствено средства за заплати. Жалбоподателят твърди, че с решение на Общинския съвет, половината от сградата на читалището е предоставена за други дейности, като по времето, когато е съставен акта, читалището е било затворено, поради епидемиологичните мерки. Възразява и с оглед неспазване сроковете, регламентирани в ЗАНН, доколкото че нарушенията са констатирани през първата половина на 2020 година, както и за липсата на мотиви от АНО с които се отхвърлят направените от жалбоподателя възразения.

В съдебно заседание, въззивникът се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата, като моли НП като незаконосъобразен да бъде отменен на посочените в жалбата аргументи, които доразвива и допълва с това, че сградата, в която се намира народното читалище се ползва от самата Община, като тя е отдала помещения под наем за лекарски кабинети, за евангелска църква, за Социални дейности, като едно от констатираните нарушения е за място именно ползвано от Община Върбица, а не от читалището, Изтъква, че не е установена от органите на Пожарна безопасност субективната страна кой следва да носи отговорност за това, което те са открили, доколкото и такава следва да понесе Кметът на Общината, като собственик на сградата. Допълва, че според Закона за народите читалища (ЗНЧ),

отговорността за осигуряване на средства в основната си част, е на държавата и общините, като видно от представените писмени доказателства държавата, в лицето на Министерство на културата, предоставя редовно субсидията, която е гласувана за съответното читалище в гр. Върбица, които са целеви и могат да се използват само за нужди на читалището като в случая кметът на гр. Върбица обаче не дава цялата сума на читалището, а предоставя средства само, които са достатъчни само за осигуряване на заплатата, социалните осигуровки и здравните осигуровки на читалищния секретар. Съгласно чл. 23 от ЗНЧ, предвидените по държавния и общинския бюджет средства за читалищна дейност, се разпределят между читалищата от комисия с представител на съответната община на всяко читалище от Общината и се предоставят на читалищата за самостоятелно управление. Тази разпоредба се твърди, че не се изпълнява от страна на кмета на Общината. В ал. 2 е посочено, че при недостиг на средства за ремонт и поддръжка на читалищната сграда, средствата се осигуряват от Общинския съвет. В случая това не било направено. Сочи се и че по време когато е съставен актът, читалището е затворено, тъй като културните институции са затворени със заповед на Министъра на здравеопазването и не се извършва абсолютно никаква дейност, не влизат хора, защото това е забранено. Там работи единствено читалищният секретар и никой друг. Т.е. не би могло да има никакви вредни последици за хората. Претендират се и разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се представлява от упълномощен процесуален представител, който счита НП за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено. Излага подробни мотиви, че именно жалбоподателя, като ръководител на обект, арг. от § 1, т.8 от Наредба №8121з-647/2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите /ДВ, бр. 89 от 2014г./ е адресат на задължителните разпореждания, свързани с противопожарната безопасност, арг. и от чл.269, ал.1 от ЗМВР, където е посочено че адресат на административнонаказателната отговорност е физическото лице.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Сградата находяща се в гр.Върбица, обл.Шумен, ул.“Септемврийско въстание“53 е собственост на Община Върбица, която с Договор за учредяване на право на ползване от 21.01.2013 г., такова право било учредено от собственика върху вторият етаж от същата и част от първия с ползвател НЧ „Пробуда-1871“. С Решение на Общинския съвет на гр.Върбица от 06.02.2013 г. била открита и реализирана процедура по отдаване под наем на помещения, ситуирани в етаж 1 от сградата на читалището. Свид. Г. - инспектор „Държавен противопожарен контрол, превантивна дейност“ при РС „ПБЗН“ - В. Преслав, на 25.02.2020 г. извършил на осн.чл.125, ал.1, т.1 от ЗМВР проверка в „обект: НЧ Пробуда - 1871 в гр.Върбица, обл.Шумен, ул.“Септемврийско въстание“53, констатациите от които с посочени срокове за отстраняването им обективирал в Разпореждане о№ПР-ПБЗН-ШН2-8/28.02.2020 г., връчено на ръководителя на обекта, чрез секретаря-библиотекар - св.В. Т.. На 03.02.2021 г., св.Г., със съдействието на св.И. - ПИ в РУ-Велики Преслав извършил проверка за контрол на предписаните мерки, като констатирал, че част от тях не са изпълнени, именно: да се изготви досие, съдържащо всички необходими документи за създаване на организация за осигуряване на пожарната безопасност в обекта, съгласно изискванията на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите /ДВ, бр. 89 от 2014 г./; да се монтира аварийно евакуационно осветление, по смисъла на чл. 55, ал. 2 от Наредба № Гз-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, съгласно изискванията на чл. 14, ал. 2, т. 2 от Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите /ДВ, бр. 89 от 2014г./; на вратите на евакуационните изходи по пътищата за евакуация от зрителната зала, включително до крайните изходи и по маршрутите за над 100 човека, да се монтират брави тип „антипаник“, по смисъла на чл. 43, ал. 2 от Наредба № 1з- 1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, в условията на чл. 14, ал. 2, т. 4 от Наредба № 8121з- 647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите /ДВ, бр. 89 от 2014 г./; да се оборудва обектът с необходимите пожаротехнически средства за първоначално гасене на пожар, по вид и количество в съответствие с Приложение № 2, към чл. 3, ал. 2 от Наредба № Гз-1971 от 2009 г., във връзка с чл. 15, ал. 1 от Наредба № 8121з- 647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите /ДВ, бр. 89 от 2014 т.1, а именно - за всеки джоб на сцената: 1 бр. прахов пожарогасител 12 kg, тип на праха ABC; 1 бр. пожарогасител с въглероден диоксид 5 kg и 1 бр. пожарогасител на водна основа с вместимост 9 л, за пожари клас А, а всеки етаж на сградата: 1 бр. прахов пожарогасител 6 kg, тип на праха ABC и 1 бр. пожарогасител на водна основа с вместимост 9 л, за пожари клас А. Предвид това била

изпратена покана на председателя на Народно читалище „Пробуда-1871“ гр. Върбица да се яви на 15.02.2021 г. в УПБЗН - Върбица за съставяне на АУАН. Същият не се явил и на посочената дата бил съставен АУАН в негово отсъствие, съгласно чл. 40, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания. На 22.02.2021 г. , заедно с мл. експерт С. Г. П. — Началник на УПБЗН — Върбица, посетил Народно читалище „Пробуда-1871“ гр. Върбица, за изпълнение на процедура по предявяване на АУАН на нарушителя , който не бил намерен, като на 15.03.2021 г. същият бил връчен на св.Т. - читалищен секретар-библиотекар.

Въз основа на съставения акт било издадено и посоченото по-горе наказателно постановление, което се явява предмет на обжалване по настоящото дело.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства - писмени и гласни такива.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения срок по и от надлежна страна. Разгледана по същество, същата се явява основателна поради следното:

АУАН и НП са съставени от компетентни лица в рамките на предвидения с чл. 34, ал. 1 от ЗАНН едногодишен период от извършване на нарушението, като в тази връзка съдът счита направените от жалбоподателя възражения за неоснователни. Жалбоподателят е бил надлежно уведомен за датата и часа, на които е следвало да се яви в РС "ПБЗН" за съставяне на акт за установяване на приетото за извършено нарушение, и след като не се е отзовал на отправената покана, този акт е бил съставен в негово отсъствие, в съгласие с предвиденото в чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. След съставяне на акта са били предприети необходимите действия във връзка с неговото връчване и подписване. Самото НП също е издадено от компетентен орган, и то преди настъпването на последния ден от визираният (в чл. 34, ал. 3 от ЗАНН) шестмесечен срок, започнал да тече от датата за съставяне на акта.

В административнонаказателното производство тежестта на доказване е на наказващия орган, който следва по безспорен начин да докаже както извършването на административно нарушение, така и вината на нарушителя, което в случая съдът намира, че не е сторено.

Съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. От своя страна деянията, които съставляват административни нарушения, и съответните за тях наказания, се определят със закон или указ (чл. 2, ал. 1 от ЗАНН). Според чл. 7 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо (ал. 1) като непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи (ал. 2). Така при определяне на конкретните състави на административни нарушения се определят обективните признаци на нарушението, както и дали се наказва само умишленото му извършване, т. е. дали непредпазливите деяния от посочения вид не се наказват. Когато липсва такова изрично посочване по силата на цитираната норма на чл. 7 от ЗАНН на санкциониране подлежи както умишленото, така и непредпазливото извършване на конкретното деяние. Във всички случаи обаче деянието следва да е извършено виновно.

В настоящия случай, съставът на нарушенията извършени според АНО от жалбоподателя, не включва настъпването на определен резултат, предвид и което същите са формални по своята законова конструкция и са довършени със осъществяването на самото деяние. Същите от субективна страна да бъдат извършени единствено умишлено, доколкото и непредпазливите такива винаги и без изключение са от категорията на резултатните. В този смисъл и с оглед конкретиката по делото следва да се изследва умисъла на дееца, обективиран в неговите действия, съобразявайки и това, че за формалните престъпления, умисълът може да бъде само пряк и никога евентуален - за техния пряк умисъл е необходимо и достатъчно деецът да е съзнавал общественоопасния характер на своето деяние и въпреки това да е поискал да го извърши. Умишлената форма на вина има и ясно изразени и разграничени интелектуален и волеви момент. Към интелектуалния момент на умисъла, чл. 11, ал.2 от НК отнася съзнаването на общественоопасния характер на деянието и предвиждането на общественоопасните му последици. Волевият момент на умисъла се свежда до искане или съзнателно допускане (съгласяване, примиряване, проява на без-различие) на предвижданите общественоопасни последици. Съобразно него законът подразделя умисъла на пряк (директен) и евентуален (косвен). При прекия умисъл деецът иска, желае, цели общественоопасните последици, докато при евентуалния умисъл той се е

насочил към нещо друго, но ги допуска като единдопълнителен, страничен резултат.

В конкретния случай от писмените и гласни доказателства по делото се установява безспорно, че жалбоподателя е предприел действия касателно осигуряване на необходимите средства, финансови такива за изпълнение на дадените предписания, доколкото и практически, с оглед от една страна начинът на финансиране на читалището и параметрите на същото, видно от размера на превежданите средства от община Върбица и от друга - нефункционирането му предвид пандемичната обстановка в страната, налични парични такива е нямало. Установи се и видно от гласните доказателства по делото - на св.И., св.Т., че са предприети и действия - проучвателни за стойността на нужните според предписанията вещи, контакт с компетентни специалисти, както и реални - със закупуване на посочените хартиени носители, съгласно т. 1 от предписанията. В този смисъл съдът намира, че деянието, за което е санкциониран касационният ответник не е извършено виновно, поради което не съставлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, за което да бъде наложено административно наказание, доколкото поведението на жалбоподателя не обективира проявление както на интелектуалния, така и на волевият момент на прекия умисъл.

Предвид липсата на субективна съставомерност, не следва да се обсъжда обективната такава, при извършена цялостна проверка за спазването на материалния закон при издаването на наказателното постановление, настоящият съд установи, че дори и да се приеме, че са изпълнени съставите на посочените административни нарушения, наказателното постановление отново се явява незаконосъобразно по отношение на наложеното административно наказание поради факта, че същото е с адресат председателят на читалището, който по смисъла на чл. 5 от Наредба № 8121з- 647/01.10.2014 г. се явява ръководител само на един обект от проверената сграда, а именно - на читалището /като същият по см. § 1, т. 8 от ДР на Наредба № 8121з-647/ 01.10.2014 г и е отговорен съгласно чл. 5, т. 1 от посочената Наредба за създаване на организация за осигуряване на ПБ в обекта и спазване на изискванията на Наредбата/, а в сградата са ситиурани и други отдадени под наем общински обособени обекти, доколкото и проверяващите са извършили проверка на цялата сграда, а не единствено на ползваните от НЧ помещения, видно от показанията на св.Г., който твърди, че към момента на проверката не е знаел за това, че част от сградата не се използва от читалището и е разбрал за посоченото едва след релевираните в тази връзка възражения на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и на посочените основания следва да бъде отменено.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

В настоящото производство са претендирани разноски от жалбоподателя, при определянето на които следва на основание чл. 143, ал.1 от АПК с оглед изхода на делото да уважи претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя з а сторено адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от 04.08.2021 г. в размер на 350,00 лева за всяко разглеждане на делото пред настоящата инстанция, явяващ се към минималния определен такъв в чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-ПБЗН-ШН 2-1 от 10.05.2021 г., издадено от Началник на Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението" - Велики Преслав към Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" - Шумен при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението", с което на С. Г. Д. с ЕГН ***** с адрес гр.***, обл.Шумен, ул.“****“ №*, за четири нарушения по чл. 140, т. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи, лева на основание чл. 260, ал. 1 от ЗМВР са наложени четири административни наказания „Глоба“, всяко от които в размер на 200 (двеста).

ОСЪЖДА Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението" - Велики Преслав към Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" - Шумен при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Г. Д. с ЕГН ***** сумата от 700,00 /седемстотин/ лева, представляваща разноски за адвокатско

възнаграждение за осъществено процесуално представителство пред Районен съд - Велики Преслав, при първоначалното и настоящото разглеждане на делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Шумен по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____